

Postikaru

Võru I Põhikooli ajaleht – www.vip.edu.ee – Detsember 2012

Sündmused

19.12. - Näitus „Jõuluküünlad läbi aastakümnete“

19.12. kell 16:00 - 1.-5. klasside jõulupidu

20.12. - Jõulukohvik

20.12. kell 16:00 - 6.-9. klasside jõulupidu

21.12. kell 10:00 - Jõulukontsert Katariina kirikus

22.12.-06.01. - Jõuluvaheaeg

Väike Heategu

ÜRO lastefond Unicef alustas Eestis tegevust 1994. aastal, eesmärgiga muuta meie maa veelgi lastesõbralikumaks. Unicefi tegevus on võimalik ainult tänu heatahtlike annetajate toetusele ja tervituskaartide heategevusmüügile. Heade inimeste abiga aidatakse väikekoole ja lastekodusid, toetatakse suurperesid, lastehaiglaid ning erivajadustega lapsi. Muu hulgas algatati UNICEFi eestvõttel Eestis laste- ja noortesõbralike linnade liikumine, mis Euroopas üha populaarsust kogub. Tänavu tunnistati lastesõbralikuks linnaks meie kodulinn Võru.

Novembri algusest osalesid meie õpilased jõulukaarte müües taas Unicefi noorteprojekti „Väike heategu“. Sel aastal oldi eriti edukad – 33 õpilast müüsid 500 kaarti, mis on varasemate aastatega võrreldes palju suurem hulk.

Õpilaste hinnangul pole kaardimüügis midagi rasket: tuleb minna inimeste juurde ja ilusasti küsida, kas nad sooviksid ühe väikese heateo teha. Reeglina tekitab see küsimus huvi, siis räägitakse lähemalt, milleks kaardiraha kasutatakse ning tehing saabki teoks. Neid, kes ütlevad, et

ei osta, on üksikuid. Cassandra 4.a klassist rääkis, et kui ta kaubanduskeskuses ühe ostjaga rääkis, seisatas keegi ja jäi kuulama, teisele lisandus peagi kolmas ja lõpuks ostsid kõik mitu kaarti. Uku 4.a klassist müüs ühele grupile inimestele kõik kaardid ära ja pidi ühele ilmajääjale lubama, et toob järgmiseks päevaks ka temale, et heategu tegemata ei jääks. Uku lisas, et talle pakuti kaardi eest raha asemel ka šokolaadi, aga siis ta seletas ilusasti lahti, et ta ei kogu seda raha mitte enda aitamiseks, vaid teistele.

Enamasti müüdi kaarte kaubanduskeskustes, aga tänuväärt ostjaid leiti ka vanemate töökaaslaste ning vanaemade sõbrannade hulgast. Kaubanduskeskuses küsisid lapsed müümiseks loa. Kaelas kanti kaarti, millel oli kirjas müüja nimi ning ka kooli nimi. Kaardil on ka Unicefi logo. Liis-Marleenil juhtus nii, et keegi tuli pahandama, et kes ta on ja mis kaarte ta siin müüb. Siis aga näitas ta oma kaelakaarti ning seletas, mis projektiga tegu, ning lõpuks ostis ka pahandaja mõned kaardid.

Kui huvijuht müüjatelt tagasisidet küsis, särasid kõigi silmad, rõõm tehtud väikesest heateost oli suur. Enim kaarte müüsid tänavu Maarja-Greeta Hellamaa ning Aveli Sadonski 5. klassist (vastavalt 47 ja 42

kaart). Aga tegelikult pole üldse vahet, kas õnnestus müüa üks kaart või rohkem, oluline on, et oldi nõus andma panus nende laste aitamiseks, kelle elus on muresid, mille lahendamiseks nad ise hakkama ei saa. Üksmeelselt otsustati, et järgmisel aastal osaletakse jälle selles projektis.

Meie tublid väikese heateo tegijad olid tänavu Cassandra Piirioja, Aliis Lang, Mariliis Verš, Anette Liiv, Uku Konsap, Teet Luik, Agnes Jänes, Mirel Markvardt, Liis Marleen Org, Killu-Christiin Kirsimägi, Sander Osi, Sander Kongo 4.a klassist; Janika Jürisoo, Elisabeth Kivioja, Britten Pärkson 4. b klassist, Grete Anton, Aveli Sadonski, Annika Mihhalkina, Maria Šaronova, Jana Džjuba, Maarja-Greeta Hellamaa, Mihhail Mitin 5. klassist; Marin Pindis, Johanna Luik, Elvira Laidinen, Eva-Maria Tiits 6.a-st; Kättriin Lang, Kätlin Puksing, Regnar Boitsov, Karl Toomas Pajumäe, Tauri Urb, Vladimir Potapšuk 6. b-st ning Gert Lang 8.b klassist.

Heategevusprojekt Tammetõrud

2011. aastal olid kodutütred otsustanud koguda tammetõrusid. See oli heategevusüritus Tallinna loomaiaale. Iga maakond pidi mitmekümnekilose koti Tallinna toimetama ja kodutütarde peavanem Angelika Naris edastas need heade soovidega loomaiaale. 2012. aastal otsustasid Võrumaa noored, et jätkavad ilusat üritust. Sügise saabudes algas järjekordne tammetõrude korjamine. Võru I Põhikooli tublid kodutütred kogusid suure kotitäie tõrusid. Koos sai need koolis ära kuivatatud ja novembri alguses andsime pidulikult metsloomadele mõeldud saadetise üle. Võru jahimeeste nimel tänas lapsi Raul Soome. Väikesest heateost saab alguse suurem heategu.

**Võru I PK rühmajuht
Heli Maaslieb**

Tammetõrud anti üle jahimehele

Meie vilistlased Sandra Raudsepp ja Kasper Kaasla Aasta Noorkotka ning Kodutütre tunnustusüritusel

Karneval oli vahva!

14. novembril oli paljude laste lemmikkirjaniku Astrid Lindgreni 105. sünniaastapäev. Nädal hiljem toimus meie koolis karneval, kus kõik algklasside õpilased kehastusid mõneks Lindgreni raamatu tegelaseks. Kui meile klassides räägiti, et selline üritus tuleb, hakkasime omavahel arutama, milliseid selle autori teoseid me üldse lugenud oleme ja kes on need tegelased, kes paremini meelde on jäänud. Muidugi teadsid kõik Pipit ja Karlssonit, aga õpetaja ütles ja ka me ise leidsime, et karneval pole üldse nii põnev, kui sinna tulevad kokku ainult Pipid (kuigi see oleks kindlasti üks omamoodi uhke pidu tulnud!).

Niisiis hakkasime kostüüme kokku sobitama ja ka etteaste peale tuli mõelda. Kui saali kogunesime, saime uudistada kaaslaste lahedat välimust: siin oli Pipisid, Karlsson, Ronja, Rasmus, Lärmissessa Lota, Emil, Kalle Blomkvist, mitu Väikevenda, paar preili Pruseeliust, palju Bullerby lapsi ning isegi Karlssoni koer Bimbo. Kõigepealt rääkis huvijuht meile kirjanikust ja tema loomingust. Meelde jäi, et Lindgren hakkas kirjutama siis, kui ta haiguse tõttu pidi väga pikalt toas olema. Ta on öelnud, et tahtis kirjutada nii, et tal endal ja lugejatel oleks lõbus. Nii ongi tema raamatute tegelased omamoodi krutskitega. Esitlus lõppedes vastasime viktoriiniküsimustele ja siis tulid klasside esinemised: laulud, tantsud, tutvustused raamatute põnevatest kohtadest.

Mänge viisid läbi vanemate klasside õpilased, mängud olid saalis ja klassides. Muusikaklassis tuli näiteks muusika katkedes endale istumiseks tool leida, aga kuna toole oli alati ühe võrra vähem, kui mängijaid, läks endale kohta otsides pidevalt lõbusaks rüselemiseks. Emili rajal pidi supitirin peas (seda asendas küll ämber), mööda köit kõndima ja seda teise võistkonna esindajaga võisteldes. Saalis mängisime svammisõda ja ketikulli ning puhusime nõõri peal plasttopsi edasi. Sõnamängudest olid eriti vahvad „Vanaisa vanad püksid“ ning „Mina

seda mitte kunagi ei tee!“ Igal juhul oli meil lõbus karneval, usume, et ka Astrid Lindgren oleks rahule jäänud, kui ta oleks saanud sellel osaleda.

**Cassandra Piirioja, Uku Konsap
4.a**

Meie noorkotkad ning kodutütred on tublid

Detsembrikuu teisel neljapäeval tunnustati Kuperjanovi Jalaväepataljonis aktiivsemaid noorkotkaid ja kodutütred - neid, kes on andnud panuse Võrumaa Kaitseliidu allorganisatsiooni töösse. Pisut enne kella viit saime värava juures kokku, et esitada dokumendid väeosa territooriumile pääsemiseks. Liikusime kolonnis, igas reas kaks inimest, nagu ajateenistuses ikka, majja, kus aktus aset leidis. Saalis lausus avasõnad Võrumaa Kaitseliidu noorteinstruktor Eve Täht ning seejärel kõneles Kuperjanovi Jalaväepataljoni esindaja. Autasusid jagati kolmes grupis: Aasta Kodutütar 2012, Aasta Noorkotkas 2012 ning Aasta Kaitseliitlane 2012. Olles ise üks Kodutütarde auhinna nominentidest, võin tunnistada, et olin tegelikult üsna ärevil. Seekord pälvis Aasta Kodutütre tiitli Annely Veidik, kes on Antsla Gümnaasiumis igas mõttes aktivist. Noorkotka karika sai meie kooli vilistlane Kasper Kaasla, kes on osalenud mitmetel võistlustel ja laagrites, samuti aidanud kaasa ka nende korraldamisel. Aasta Kaitseliitlane on samuti Võru I Põhikooli vilistlane - Magnus Nirk.

See, et meie rühma liikmed niipalju äramärkimist leidsid, näitab, et meie koolis on organisatsiooni töö väga heal tasemel. Selle eest peame tänama meie rühmajuhti Heli Maasliebi.

**Sandra Raudsepp
vilistlane, kodutütar**

Meie põnev ekskursioon

12. oktoobril sõitsid 8. ja 9. klasside õpilased Tallinnasse, kus kõigepealt külastasime hiljuti renoveeritud teletorni. Sõitsime liftiga 21. korrusele – tundus, et lausa taevasse. Akendest avanes imeilus vaade linnale ja merele. Lugesime infotahvleid ning proovisime vastata nendel olevatele küsimustele. Paljudele meist meeldisid põrandasse pandud ringikujulised klaasid, läbi mille nägi läbi korruste. Nendel seistes tekkis üsna kõrge tunne, nagu võiks sealt iga hetk alla tühjusesse kukkuda.

Järgmisena läksime Patarei vanglasse, mis suleti 2005. aastal, praegu nägi see üsna räämas välja. Ekskursiooni juhtisid giidid, kes olid seal vanglas aastaid töötanud ja nad rääkisid erinevaid seiku tööst kinnipeetavatega. Tegime kogu vanglakompleksile tiiru peale, nägime nii väga suurt õue kui siseruume. Meile näidati vangikonge, läbiotsimisruume, arstikabinette, mahalaskmisruumi.

Viimases hakkas kuidagi külm ja natuke jube oli olla. Nägime ka kohta, kus vangid said jalutamas käia, imestasime, kui vähe ruumi neil selleks oli. Sel vanglal oli hästi tugev turvakontroll: põgenema pääsesid vangid sealt vaid kolmel korral ja iga juhtumi puhul olid asjasse segatud ka vangla töötajad. Vanglas oli põnev, aga õhkkond tundus pisut rusuv.

Kuna Lennusadam asub Patarei vangla lähedal, kõndisime sinna jala. Muuseumis oli kolm tasandit: maa-alune, maapealne ja õhu tasand. Nägime Eesti esimest praami, vesilennukit, kanuu esiisa haabjat, erinevaid lennukeid. Giid rääkis põnevalt erinevate sõidukite otstarbest. Saime sees käia maailmarekordit omavas allveelaevas Lembit. See on

kõige kauem teenistuses olnud allveelaev maailmas (75 aastat). Meeldis, et meile anti aega muuseumis ise ringi vaadata, nii sai igaüks uurida just neid väljapanekuid, mis talle enim meeldisid.

Muuseumikülastuse järel oli meile planeeritud vaba aeg. Käisime söömas, soovijad tegid sisseoste, teised jalutasid lihtsalt vanalinnas ringi. Kokkulepitud ajal kogunesime kokku, et teatrisse minna. Siis juhtus meil äpardus ka. Arvasime, et meil tuleb minna Nukuteatrisse, aga kohapeal selgus, et seda tükki mängitakse hoopis Viktoria keskuses, mis asub Ülemiste kaubakeskuse lähedal. Õpetaja kutsus kiiresti bussi ja napilt jõudsimme õigeks ajaks kohale. Muusikal „Kevadine ärkamine“ rääkis noortest, nende esimesest armastusest, täiskasvanuks saamisest, probleemidest, mis tekivad teismelistel, kes pole enam lapsed, aga ka veel mitte päris täiskasvanud. Näidendi tegevus toimus 19. sajandi lõpul Saksamaal, kus teemad, millest tänapäeval teismelistele avameelselt räägitakse, olid täiesti tabud: millised muutused kehas toimuvad, kuidas lapsi saadakse, kas see või teine asi on normaalne? Muusikalis oli väga mõtlemapanevaid kohti. Laulud olid ilusad ja näitlejad mängisid hästi. Pinget jagus etenduse lõpuni ja lõpplahendus oli huvitav. Kuigi päeva jooksul külastasime mitmeid põnevaid kohti, selgus bussis omavahel kõneldes, et enamikule meist meeldis just teatriskäik kõige rohkem.

Triin Jõgeva 8.a, Heleene Hollas 9.a

Matemaatika-ajaloo nädalal jagus põnevaid tegevusi igaks päevaks.

• Kuidas Teist sai näiteringi juhendaja?

22 aastat saksa ja 12 aastat inglise keele õpetamist Võrusoo Põhikoolis (1971-2003) käis minu jaoks ikka käsikäes tunnivalise tööga isetegevusest huvitatud õpilaste seltsis. Puhkusepõlve pidama siirdudes tundsin endas soovi ja jaksu jätkata tööd lastega mõnes huviringis. Koolist pakuti võimalust juhendada näiteringi, Võru lasteraamatukogust samuti. Nii see algas. Tõsi küll, viimati olin väikeste lastega töötanud enne ülikooli astumist lasteaiakasvatajana töötades. Uudsus aga ergutab... Minu „jah“-sõna tuli kiiresti. See töö pakub mulle loomerõõmu tänaseni. Ringis osalemine on õpilastele tasuta, nii ei ole ringi valik kellegi jaoks murettekitav ja kokku käib väga vahva seltskond.

• Miks lapsed peaksid huviringides käima?

Me kõik soovime, et inimlaps sünniks siia ilma elust rõõmu tundma. See tähendab, et ta pole loodud olema üksi – ei kodus, koolis ega ühiskonnas. Ühiselu kunsti tuleb meil õppida maast-madalast... Missugune ma olen? Missugusena mind näevad teised? Kuidas ma suhestun teistega (ja seda mitte ainult Facebooc'is)? Mis suonas end veel arendada? Koolitundidele lisaks on abiks ka huviringid, näitering teiste hulgas.

• Kus ja kuidas te toimetate?

Noorte näitlejate „teiseks koduks“ on Võrumaa Keskraamatukogu lasteosakonna jututuba (pärast ringi on käepärast kõik muudki lasteraamatukogu hüved). Meil on laoruum käpiknukkude, rekvisiitide, kostüümide hoidmiseks. Kord veerandis on

meil nõ „vaba lava“ päev, kus saab kasutada kostüüme ja rekvisiite oma väljamõeldud loo esitamiseks kaaslastele.

Olen ajapikku kogunud vahendeid mängudeks, mõistes, et mäng on vägagi tõsiseltvõetav töö. Enese ja teiste avastamised-ava(ne)mised just mängude kaudu ja koostöövalmidus on oluliseks eeltöös üksteise mõistmise ja usaldamise kujundamisel. Mängime tutvumis-, liikumis-, kompimis-, matkimis- või rollimänge; tähelepanu, koordineerimise, rütmilist, loovust, fantaasiat, mälu arenavaid mängu. Mäng ja töö käivad meil käsikäes naeruga, võttes nii maha päeva jooksul kogunenud pinged. Mäng paneb lapse helisema!

Proovige teiegi jõulukuu diktsiooniharjutust: PLIKADELE PUISTAS PÄKAPIKUPOISS PUNASEID PIIKSUGA PULGAKOMME, POISTELE PÄHKLITEGA PRÄÄNIKUID, PISIPÖNNIDE PADJALE PANI PEHME PRÄÄKSUGA PIILUPARDI. Väga hea tulemus, kui keel ei läinud seda 3 korda järjest veatult vuristades sõlme!

• Kes on teie publik?

Esineme oma kooli ning teiste koolide ja ka lasteaedade lastele. Kui Paju tänava koolihoones veel õppetöö toimub, olime neile otsekui „oma“ lasteteater – nemad nägid alati kõik meie etendused ära. Juba teist aastat kutsuti meid tänavu esinema Lõuna-Eesti Haigla töötajate laste jõulupeole. Publik on meid alati soojalt vastu võtnud ja see innustab esinejaid tohutult.

Alustasime nukulavastustega, aga oleme üle läinud nõ „päris lavale“ – on ju põnevam olla pealaest varvasteni keegi teine, mitte mängida ainult käte ja häälega. Aga see ei tähenda

kaugeltki, nagu oleks nukuteatrit teha kergem. Kaugeltki mitte!

• Mõnedest lugudest kujunevad tegijate lemmikud ka „asistel“ põhjustel...

A. Lindgreni „Salapalaviku“ puhuks küpsetasin ikka iga kord plaaditäie kukleid, üle ei jäänud muidugi midagi. 2008. aasta jõulunäidendiks läks vaja päris palju pähkleid ja 3 paari pähklitange. Pähkliid korjasin metsast ise – juhtus olema saagirikas aasta, (mille järel sarapuud 4-5 aastat puhkavad). Poemüüjad ei teadnud ootamatust pähkliastaastast midagi ja tange polnud neilt enam ammu küsitud, seega neid ka ei tellitud. Lõpuks sain ikka ka tangid ja õnneks ei juhtunud 2.klassi päkapikkudel nendega toimetades ka ühtegi tööõnnetust. Tüdrukutele meeldisid ka need lood, kus osa nõudis õunte koorimist või piparkookidega toimetamist.

• Milline on ringijuhil argipäev?

Paar tüdrukut on välja öelnud mõtte, et tahaksid suureks saades ka ise taolist ringi juhendada hakata. Eks mu „töövarjud“ näevad lõbusamat poolt mu tööst. Kas nad ka tahaksid kodus virnade viisi teatrilast ja lastekirjandust läbi töötada, et õige lugu ja lavastamisviisi leida, nii, et lugu ka tänapäeva noori kõnetaks? Kui sobivat ei leia, tuleb miski ise kirjutada või teistest keeltest tõlkida-kohandada. Kirjanik laseb muidugi fantaasial lennata, tema ei tea meie – tegijate – võimalusi ja olematut eelarvet. Ringijuhil peab olema küllusesarv, mis näitlejatele kõik vajaliku selga-jalga-kätte-pähe võlub. Seda kõike oma koduste toimetuste, vaba aja ja mis seal salata, ka rahakoti arvel. Mõnikord võib üheainsa kostüümi valmistamise taga olla mitu päeva õpetaja näputööd ja kombineerimist. (Järgneb lk 5)

Praeguses maailmas on nii palju välist sära ja lakki, kõik näib olevat vaid ühe nupuvajutuse kaugusel. Aga kas ikka on? Ometi ei saa ka teist jalga käia, kui aeg käib... Mina vastutan selle eest, et lavalolija enesetunne, samas ka lavaline väljanägemine poleks mitte ainult hea, vaid ka kooskõlas loo sisuga. Nii olen paratamatult ka vanavara koguja rollis. Kes siis kodudes ikka vanu asju säilitab, kui uuedki sinna ära ei mahu! Ent läikivate reklaamsiltidega moehilbud igasse näidendisse ei sobi. Nii võib defitsiidiks osutuda lihtne ühevärviline särk, soki- või sukkpüksipaargi. Jah, esinemisrõõmul on ka materiaalne pool...

• Mis aitab?

Aitab optimism, et kui kuidagi ei saa, siis kuidagi ikka saab. Kui asjad lõpuks laabuvad ja esinemine võetakse hästi vastu, saab taas valdavaks rõõmutunne.

Rõõmustas seegi, kui kevadel näitleja Martin Veinmanni ringijuhitide õpitoas kinnitust sain, et teeme ringis õigeid asju.

Hea on teada, et meil on kooli juhtkonna toetus, remondimeeste lavatehniline abi ja lastevanemate poolehoid. Urmas Rööbingule tänusõnad selle eest, et kooli bussiga oma koolist kaugemalegi esinema pääsime ning mitmed esinemised ka DVD-le jäädvustatud on. Esinedes ise ju ennast kõrvalt ei näe, seega näitlejatele tänuväärne materjal.

• Lõpetuseks...

Meie kõigi suurim varandus asub meie peades, südames ja kätes. See varandus kasvab vaid teistega jagades. Jagagem siis jõulurõõmu kõigile ja kõigiga!

Lugejale: Näiteringi tänavust jõululavastust „Sabad sõlmes“ saab vaadata 1.-5. klasside jõulupeol 19. detsembril kell 16:00

Piilusime filmimaailma köögipoolele

22. ja 23. novembril osalesime Sõmerpalu põhikoolis toimunud keele- ja kirjandushuviliste noorte filmilaagris, kuhu kogunes 81 õpilast Võru-, Põlva- ja Valgamaalt. Osavõtjatele esinesid kahepäevases laagris mitmed tuntud kultuuritegelased, nende seas noortekirjanik Sass Henno ja animaator Maido Hollo. Noortekirjanik Sass Henno rääkis filmistsenaariumide kirjutamisest, sellest, millised on põhilise vead filminduses ning kui oluline on leida õige lugu, millele üldse filmi hakatakse üles ehitama. See loeng oli pikk, aga väga kõitev.

Pärast söömist saime aimu animatsioonidest – kuidas tehakse multifilme? Põnev! Seda teemat käsitlesid Narva Humanitaargümnaasiumi 5.-6. klasside õpilased. Nad näitasid ka enda tehtud animafilme.

Pärast tordisöömist oli meil pisut vaba aega ning siis algas öökino, kus kolmes ruumis sai vaadata erinevaid filme – igaüks valis endale sobiva. Hommik algas häirega kella 7 ajal. Tunni ajaga tuli end korda teha ning asjad pakkida. Peale hommikusööki korraldati meie mõtlemise ergutamiseks mitmesuguseid mängu. Seejärel rääkisid Rõuge noored oma Rõuge TV-st ning näitasid saateid, mis nad teinud on. Nende tehtud uudisklippe ja spordiülekandeid on jälgitud kaugemateski riikides, sealhulgas Austraalias.

Seejärel vaatasime filmi „Pihtimus“, mis liigutas vaatajaid sügavalt. Kõik olid päris tükki aega väga vaiksed. Õpetajate Mirli Isaku, Ester Allase ja Kristi Pettai (nemad olid selle toreda laagri korraldajad) juhendamisel analüüsiti filmi põhjalikult. Arutelud kujunesid kaasahaaravateks.

Ja juba saigi põnev laager läbi. Pärast kosutavat lõunasööki sõitsime koju, rikkamad uute teadmiste võrra, rõõmsad uute tuttavate üle ning lootusrikkad, et õpetajatel jätkub indu taolist laagrit ka järgmisel aastal korraldada.

Carol Maask, Sandra Tint 9.a

Pildid näiteringi jõululavastustest erinevatel aastatel

Õppepäev Tallinnas

6. novembril algas meie koolipäev tavatult vara. Kell kuus hommikul alustasime sõitu Tallinnasse. Selleks päevaks oli üheksandatele klassidele planeeritud õppepäev programmi „Minu Riik“ raames.

Toompeale jõudnud, kohtusime meie giid Ljudmillaga, kes rääkis põgusalt, mis meid sel päeval ees ootab. Kõigepealt suundusime Stenbocki majja, kus teeb tööd Vabariigi Valitsus. Majja sisenetud, kontrolliti kõigepealt meie isikut tõendavaid dokumente, seejärel pidime kõik läbima turvavärava. Kotid panime spetsiaalsesse karpi, nende sisu valgustati läbi. Kui juhtus, et kellegi väravat läbides aparaat piiksuma hakkas, tuli tal

vaadata, kas taskusse pole ununenud metallraha või siis ära võtta suure metallpandlaga püksirihm. Pressikonverentsi ruumi oli enamik meist telerist näinud. Soovijad said seal ministrikohtadel istudes pilti teha. Selle maja giid rääkis maja ajaloost. Algselt oli Stenbocki maja ehitatud kohtuhooneks, kuid valmimisel 1792. aastal sai sellest krahv Jakob Pontus Stenbocki linnaresidents. Pärast tema surma kasutati hoonet mitmel erineval otstarbel, kuni 1891. aastal võeti see esmakordselt kasutusele kohtuhoonena. Kohtud töötasid selles sada aastat. Hiljem jäi maja unarusse, kuni 1996. aastal alustati selle taastamisega Vabariigi Valitsuse ja Riigikantselei hooneks. Nüüdseks on selles majas valitsuse istungid toimunud 12 aastat. Hoone siseõues on eriliselt hea akustika, seetõttu korraldatakse seal soojal ajal kontserte.

Pressiruumis räägiti meile, et valitsuse pressikonverentsid toimuvad reeglina neljapäeviti kell 12, pärast valitsuse korralise istungi lõppu. Kõigil huvilistel on neid võimalik interneti vahendusel otseülekandena kuulata ja vaadata.

Istungite saalis nägime, et igal ministril, aga ka õiguskantsleril,

riigikontrolöril ja riigisekretäril on ümmarguse laua taga kindel koht. Valitsuse istungid on reeglina üsna lühikesed, seal kinnitatakse need otsused, mis komisjonides arutelude tulemusena on tehtud. Saime teada, et lisaks peaministrile on meil 12 ministrit, kes juhivad vastavaid ministeeriume, osasid neist oskasime ka nimetada, aga mitte kõiki. Regionaalministril ei ole oma ministeeriumi. Veel räägiti meile sellest, millisel põhimõttel asendavad ministrid peaministrit, kui viimane on näiteks välisvisiidil. Veel nägime Stenbocki majas valget ja rohelist saali, kus võõrustatakse tähtsaid külalisi ning imetlesime rõdult kaunist linnavaadet.

Riigikogus viidi meid kõigepealt istungite saali rõdule, kus saime jälgida istungit. Pärast tegime majas ringkäigu. Koridorides nägime liikumas mitmeid meediast tuttavaid poliitikuid. Meiega tuli kohtuma Kagu-Eestist valitud rahvasaadik Urmas Klaas Reformierakonnast. Ta rääkis, kuidas näeb välja saadikute tööpäev istungite päeval, ja sellest, mida tehakse istungivabadel nädalatel. Härra Klaas toonitas, et meie eas on olulisim õppida ning silmaringi laiendada, vaid nii jõuab elus edasi. Tema ise on pikalt õppinud Saksamaal, aga õpingute lõppedes tundis, et tahab kindlasti kodumaale tagasi tulla ja Eesti jaoks midagi ära teha. Giid tegi meile viktoriini, pärast said tublimad vastajad ka auhinnad. Kuna sel päeval sadas kõvasti vihma, ei tulnud jalutuskäigust Vanalinnas midagi välja ja suundusime KuKu kohvikusse sööma. Pärast lõunasööki oli meile planeeritud Eesti Panga Muuseumi külastus. Seal oli väljapanekuid palju ja nendele, keda asi huvitas, jagus erinevat tegevust: sai tutvuda väljapanekutega Eestis käibel olnud rahadest läbi ajaloo, samuti erinevate maade eurodega. Võis vaadata

videoklippe, uurida spetsiaalse aparaadiga paberrahadel olevaid turvakoodi, mängida rahandusteemalist mängu.

Muuseumikülastusega sai meie ametlik õppepäev läbi. Ülemiste kaubakeskuses saime söömas ning poes käia. Tagasiteel bussis olime esialgu päris energilised. Jagasime muljeid päevast ning leidsime, et see kujunes huvitavamaks, kui esiti arvanud olime. Saadud teadmised on abiks ka ühiskonnaõpetuse tunnis.

Johanna Kompus 9.b

Kallis Jõuluvana!

Mina olen 9-aastane tüdruk Võrumaalt Väimelast. Mul läheb väga hästi. Igal hommikul on päkapikud midagi mu sussi sisse poetanud. Varsti toome ka jõulukuuse tuppa, mulle väga meeldib seda ehtida. Ka piparkooke hakkame me varsti küpsetama. Nii vahva on taigast erinevaid kujakesi välja lõigata ning pärast neid kaunistada. Mulle meeldib väga kelgutamas käia, tänavu on mõnusalt palju lund. Ma ootan Sind juba väga. Sosistan oma kingisoovi ka: ma tahan saada minu väikeste ponide seeria printsessi Celestiat ning „Jäaaeg 4“ multafilmi.

Ann KukK 3.kl

Olen olnud kogu aasta jooksul väga tubli poiss. Koolis läheb mul üsna hästi ning kodus olen aidanud oma ema ja isa. Jõulud meeldivad mulle väga, sest siis saab kinke ja palju magusat. Sellel aastal mul ei olegi kindlat kingisoovi, aga Sa ju tead, et mulle meeldivad väga üllatused. Ma väga loodan, et jõuad jõuluõhtul ka minu poole ja tood mulle väikese üllatuse.

Sind ootama jäädes, Alex-Erik Pettai 3.kl

Kunstinäitus „Elu on lill“

Kooli 220. aastapäevaks 20. oktoobril pandi meie koolis üles kunstnik Piret Jõgi näitus „Elu on lill“, mida meie õpilased said II veerandi esimestel nädalatel vaadata. Õpetaja Aire Perki kutsel käis kunstnik ka tundides õpilastega kohtumas ning oma töid tutvustamas. Oma mõtteid kunstist ning oma tegemistest jagab Piret Jõgi ka Postikaru lugejatega.

Oktoobris oli mul suurepärane võimalus näidata oma joonistusi Võru I Põhikoolis. Kirikukooliga seob mind aastatepikkune suhe: lõpetasin selle kooli 1992. aastal. Pärast ülikooli lõppu töötasin siin ka paar aastat inglise keele õpetajana.

Novembris käisin oma tehnikat ja töid tutvustamas kirikukooli kolmes kunstiõpetuse tunnis. Loodan, et sain oma hobiga inspireerida nii mõndagi õpilast. Oluline on, et asjad, millega me tegeleme, oleks tehtud südame ja armastusega. Arvan, et meis kõigis on peidus see anne, mille abil saame luua ilu endile ja teistele. Igaüks meist oskab ja loobki kunsti omal viisil. Nendes tundides valmisid ka õppijate endi huvitavad ja kaunid tööd nn „täpитеhnikas“.

Olen joonistamise ja maalimisega tegelenud lapsest saadik. Esimesest klassist gümnaasiumi lõpuni käisin Võru kultuurimaja kunstiringis. Joonistamise juurde suunasid mind mu vanemad, kuid lapsena ei osanud ehk seda nii hinnata kui praegu. Kuid siiski meeldisid mulle väga kunstiõpetuse tunnid ning ka osalemine kunstiringis. Ülikooli ajal jäi joonistamine küll tagaplaanile, kuid õnneks avastasin selle enda jaoks taas umbes 10 aastat tagasi ning olen sellega nüüd aktiivsemalt tegelenud. Lisaks kodus joonistamisele pean oluliseks ka enda täiendamist ning silmaringi avardamist. Seepärast olen käinud erinevatel joonistamiskursustel ning aeg-ajalt

küllastan ka kunstinäitusi. Minu suureks eeskujuks on M. C. Escheri tööd.

Oma joonistuste tegemiseks kasutan üldiselt imepeenikesi markereid (0.05 -0.5 mm) ja täppide tegemiseks akrüülvärve. Visandi tegemisest valmistööni kulub umbes 5-6 tundi. Kuid mõni töö võtab ka rohkem aega. Enda joonistuste puhul pean oluliseks detaile ning soovi neid omal viisil ja kujul teistele edasi anda. Kindlasti on kõigi tööde tegemiseks tarvis suurt kannatlikkust, head inspiratsiooni ning aega. Mõne töö olen alustanud, kuid siis on see erinevatel põhjustel ka seisma jäänud näiteks aastaks või paariks ning siis, avastades taas poolleioleva töö, lõpetan selle ehk paari tunniga. Vahel tuleb oodata asjade lõpetamiseks õiget aega ja inspiratsiooni.

Inspiratsiooni leian loodusest meie ümber, väikestest ja suurtest asjadest ning ka inimestest. Vahel tuleb ka mõni suurepärane joonistuskavand pähe keset ööd. Ja siis on oluline see kiirelt hommikul visandina paberile panna ning märkmed juurde kirjutada, millisenä seda ette kujutasin.

Kunst on kunsti tegemiseks aega võtta ning kunst on ka kunstis kunsti näha.

Piret Jõgi

Lugejale: Kunstniku loominguga saad tutvuda aadressil:

www.sites.google.com/site/piretcards

Kallis Jõuluvana!

Mina elan Võrus, ma olen 9-aastane ja õpin 2. klassis. Me meisterdasime klassi ehtimiseks jõuluehteid. Esimesel adventipühapäeval käisime perega linna jõulukuuse avamisel. Mulle väga meeldis seal. Kõigepealt esinesid tantsijad ja siis süüdati kuusepuul küünlad. Väga ilus oli!

Kodus on meil kuusk veel ehtimata, aga sussid on küll juba akna peal. Aitäh päkapikkudele, nad toovad hommikuks alati sussi sisse kommi. Ei tea, kuidas nad küll jõuavad öö jooksul kõigi laste kodudest läbi käia. Kallis Jõuluvana, ma tean, et Sul on jõuluõhtul väga palju käimisi ja tööd, aga ma loodan, et jõuad ka meie juurde. Too mulle palun arvuti ja lego.

Sind tervitab Siim Sander Pindak

Kunstnik Piret Jõgi 5. klassi kunstiõpetuse tunnis

Käimas on „valitsuse“ istung

12.12.12 toimus koolis traditsiooniline võimlemispidu

TERE, KALLIS JÕULUVANA!

OLEME 1. KLASSI ÕPILASED. PALJUD MEIST ON VÄGA TUBLID, KUID MÕNED LAPSED EI OLE KOOLIKS VEEL PÄRIS VALMIS. NEIL ON RASKUSI LUGEMISEGA, ARVUTAMISEGA JA KOOLIREEGLITEST KINNIPIDAMISEGA. SEEPÄRAST, KALLIS JÕULUVANA ON MEIL SULLE SUUR SOOV: PALUN TOO MEILE KOTITÄIS TARKUST, HÄID MÕTTEID, HEADUST, SÕBRALIKKUST, KOHusetunnet, PÜÜDLIKKUST, TÄHELEPANELIKKUST, ÜKSTEISEST HOOLIMIST, ET ME KÕIK SAAKSIME HÄID HINDEID JA TOREDAID KINKE. KALLIS JÕULUVANA, SOOVIME SULLE HÄID PÜHI JA RÕÕMSAID LAPSI NING TÄNAME SIND TOREDATE KINKIDE EEST. 1.KLASSI ÕPILASED

Kallis Jõuluvana!

Ongi juba aasta möödunud sellest, kui Sa meid viimati külastasid. Loodan, et tuled sel aastal kindlasti jälle. Olen sel aastal usinasti õppinud. Mul on enamasti head ja väga head hinded. Ma alustasin juba ka jõululuuletuse õppimist. Samuti harjutame me koos klassikaaslastega hoolega rahvatantsu, et saaksime sellega jõulupeol Sulle esineda. Me kõik loodame, et Sulle meeldib meie tants.

Meil on siin juba lumi maas, Sa saad põhjapõtrade ja saaniga ilusasti kohale sõita. Kindlasti on päkapikud Sulle juba ette kandnud, kui hea laps ma olnud olen. Mul on mõned väiksed soovid ka: sooviksin jõulukingiks kutsikat, puutetundlikku telefoni ja „Angry birds“ lauamängu.

Ootan väga seda päeva, kui Sa ükskord kohale jõuad!

Hanna Annus 2.kl

Meil on suur pere. Mul on õed Eliise, Anett, Heleene ja Greete ning vend Hendrik. Vend käib lasteaias, meie õdedega oleme juba koolilapsed. Mina õpin teises klassis, kus mul on hästi toredad klassikaaslased. Õppimine läheb mul päris hästi. Mulle meeldivad eesti keel ja matemaatika.

Meie klass sai kirja päkapikkudelt. Kaarup ja Naatan soovitasid meil olla tublid ja viisakad, sest nad piiluvad meid. Ma ootasin väga lund ning kui see lõpuks tuli, läksin kohe suusatama ja kelgutama.

Ootan Sind väga! Palun too mulle põnev raamat või nuputamismäng, kui Sa saad!

Salme Adeele Hollas 2. kl

Minu nimi on Bibily. Olen 8-aastane ja õpin Võru I Põhikoolis. Koolis on enne jõule päris huvitav: toimub erinevaid üritusi ja käime ka teatris. Koolis läheb mul hästi, aga seda oled Sa päkapikkudelt juba kindlasti kuulnud.

Meie pere jõulud on toredad, siis tuleb ka issi koju. Teeme koos lumememme ja kaunistame kodu jõuluehetega. Emme teeb midagi maitsvat süüa. Vana-aasta õhtul läheme kogu perega linna jõulukuuse juurde uut aastat vastu võtma.

Soovin Sulle, Jõuluvana, rahulikke jõule! Kui saad, siis too mulle üks jõuluraamat, aga Sa võid mu kingituse ka ise valida.

Bibily Cassidy Ilves 2.kl

Jõuluvana, tänan Sind enneaegse kingituse eest: sain oma raadiosaatja kätte. Olid neid koguni kaks tükki saanud. Ühe andsin oma issile ja nüüd saame me omavahel tasuta rääkida. See on väga tore. Ma ei vajagi enam rohkem kingitusi. Soovin Sulle jõudu eelolevateks kibekiireteks tööpäevadeks!

Germo Õispuu 3.kl

Postikaru

Võru I Põhikool

Seminari 1

65608 VÕRU

Telefon:

7821234

E-post:

kool@vip.edu.ee

Veebisait:

www.vip.edu.ee